METAMORPHOSIS LAPIDUM IGNOBILIUM IN GEMMAS QUASDAM PRETIOSAS,

SEU

MODUS TRANSFORMANDI PERLAS PARVAS, ET MINUTULAS,

in magnas & nobiles; ac etiam conſtruendi Carbunculos artificiales, aliosque lapides pretioſos, naturalibus præſtantiores,

Olim à

SAMUELE NORTONO BRISTOLLENSI INCHOATUS:

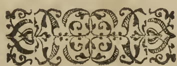
Nunc verò

EDITUS DILIGENTIA EDMUNDI DEANI Angli Med. D. Eboracenſis medici, auctior & perfectior.

CUI ACCESSIT MODUS COMPONENDI ELECTRUM artificiale, omnium Elixerum ſupremum; cum indicatione Electri naturalis & metallici, veteribus prorſus incogniti.

TERENTIUS.

Plurima, dum incipias, gravia ſunt, dumque ignores: vbi cognoveris, facilia.

FRANCOFURTI,

Typis Caſpari Rötelii, Impenſis Guilielmi Fitzeri,

Anno M. DC. XXX.

ORNATISSIMIS D.D. MEDICIS INCLYTI *Collegij Medicorum Londinens. Edmundus Deanus S.*

Ltima jam tandem prodit hæc Nortoniani cerebri proles; quæ quantis nata ſit fortunæ alicujus eminentioris faſtigiis, ipſa nec novit adhuc, nec intelligunt facile, qui ſunt illius amantiores. Multa ſunt, fateor, & ea magna ſatis, quæ Lectori ſuo hujus opuſculi titulus videtur polliceri; aſt quàm præſtabit ea verè, veſtrâ erit in manu (viri Apollinei) præ candore veſtro id demum nobis edicere; quorum ſpectatæ fidei, & tutelæ unicæ grande hoc tradidimus, & magnificum Nortonianæ Chymiæ depoſitum. Quantas vigilias ſubiit indulgens ille Pater, & ſudores quantos, dum has, quas jam edit infans, dediciſſet efformare voces, eo noſtis hæc omnia verius, quo vobis conſtat de univerſis judicium certius Nortonus niſi veſtram (quàm juſte alias vendicet) benevolentiam expectat nihil. Hanc dùm bene merenti perſolvitis, non tàm nuncupatum vobis mitto librum, quam obſervantiæ meæ votivam appendo tabulam.

RAMUS ARBORIS PHILOSOPHICÆ de modo componendi Lapides pretiosos artificiales ex ignobilibus, præsertim verò Perlas, & Carbunculos ad imitationem naturæ.

IN fine libri de Auro, & Argento potabili docuimus modum componendi Vitrum ductile & malleabile, uti etiam promisimus viam ostendere, transmutandi lapides in gemmas pretiosas. Sic itaque pensum reddere incipimus.

TABULA PERLARUM BREVIS.

Tabula ista Perlarum ex his partibus & principiis consistit; nempè

Ex { Lacte Virginis, Perlis solutis, Argento vivo, & Elixere albo. }

Accipe igitur Lactis virginis, sive Aceti Philosophorum acerrimi (de quo aliquantulum pleniùs egimus in libro de Tinctura Physica, & Alchymica) quantum sufficere putas ad dissolvendum Perlas tuas parvas, veluti in duplici proportione ad eas; ut si sint tres unciæ Perlarum, sint Lactis Virginis sex; in quibus dissolve tuas Perlas, & pone vas solutionis in balneo ad digerendum unius diei spacio.

Tum evacua solutionem ab arenitate perlarum, ut sic loquamur, & filtra eam, & in balneo distilla; & in fundo vitri invenies oleum Perlarum spissum coloris unionum.

Cui tantum adjungito Elixeris tui albi corporalis, quantum materiam incrassare sufficiat in spissitudinem pastæ, & imponito Arg. vivum in æquali proportione ad Perlas. Si massa sit nimis rara, plus impone de pulvere Elixeris: Si nimis spissa, adde guttatim de Lacte virginis, aut de Arg. vivo, ut massam ad epatis spissitudinem inspissare sufficiat. Quæ quidem massa incorporanda est super lapidem marmoreum, eam terendo, donec in aptam spissitudinem illam reductam habueris.

Jam

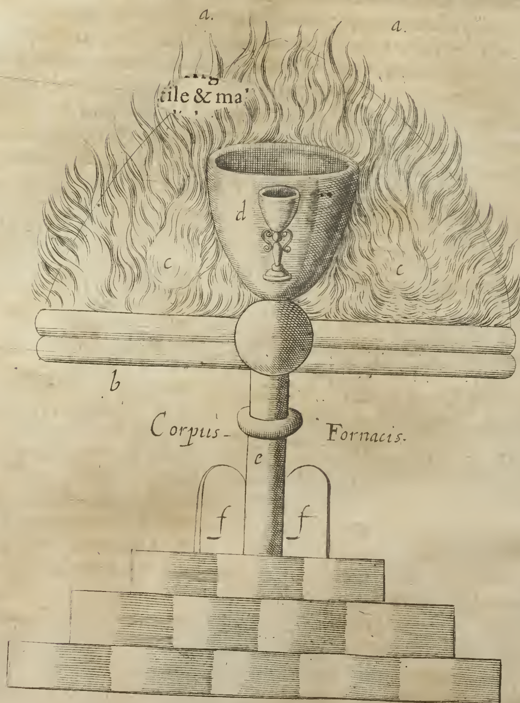
Jam formato perlas, sive pyrosas, sive globosas. Necesse est igitur, ut in promptu habeas argenteas, vel æneas formulas globosas, sive pyrosas, quas cum materia imple. Quæ dùm adhuc mollis est, cum acicula, aut acu eam perfora, & suspende quotquot harum vis super filum margariticum de argento, vel potius de auro & pone in vitrum. Quo benè clauso, sepeli illud cum perlis duos pedes subter terram, ubi stent sex mensium spati[illegible]riora osti[illegible]igore congelentur in substantiam duram, claram ac nitentem, [illegible] margaritæ naturales. Hoc enim modo perlæ factæ, & compositæ, haud sunt naturalibus in virtute minores, sed multò præstantiores gratia Elixeris albi.

TABVLA CARBVNCVLORVM.

Nunc de aliis lapidibus pretiosis loquamur, & præsertim carbunculis tàm naturalibus, quàm artificialibus, ut illorum imitatione hos componamus & construamus. Dicimus igitur, quod naturales suum ortum habent in fodinis, & aureis terræ mineris ex auri spiritu, & sale minerali indurato & corporeo decoctis, & digestis per naturalem terræ Archæum in lapidum duritiem, tàm per climatis caliditatem, quàm per magnum Solis calorem: qua mixtione carbunculi naturales componuntur & producuntur. Orti enim sunt sub terra ex spiritu mineræ Solis, sive auri; per cujus influentiam micant; & ex sale minerali, corporali, & indurato, per cujus duritiem in naturam lapideam durescunt.

Unde Physicus intendit, atque nititur, quàm propè poterit, naturam arte imitari, & eisdem organis carbunculos artificiales supra terram construere & componere, quibus natura subter terram eas formavit. Iisdem igitur Principiis ille utitur, operando cum spiritu & anima Solis simul indivisis, & etiam cum durissima salis terra, de qua Vitrum fit Venetum. Quæ duo sunt ejus organa materialia. Pro manualibus autem tria requirit, atque accipit, nempe vitriariorum fornacem, ignem luminosum, & crusibulum: quæ omnia ad manum sicut hìc videas, depingi curavimus.

Deſcriptio fornacis cum organis ſuis.

Primùm itaque deſcribemus fornacem, & ejus uſum. Iſta enim eſt vera vitriariorum fornax; quæ quatuor habet oſtia aperta. A. A. fornacis caput ſignificant, ubi flamma ad ejus ſummitatem transcendens per ſecretam ignis viam E. deorſum reverberat à ſecunda fornacis diviſione, extra duo ejus ſuperiora oſtia c. c. ſemper cadens ſuper cruſibulum d. in quo vitrum imponitur Venetum ad liquefaciendum. Duo fornacis inferiora oſtia f. f. [illegible]a ſunt, in quibus ligneæ bilettæ ſiccæ imponuntur, elevatæ, ut flamma faciliùs aſcendat.

Qua fornacis deſcriptione tria obtinuiſti, modum ſcilicet faciendi fornacem, ignem conſtruendi, & cruſibulum locandi.

Organis manualibus ſic deſcriptis, ad materialia redeundum eſt; quæ ſunt duo, & ſimul conjungenda. Quorum primum formam dat; alterum eam recipit. Quod formam dat, eſt ſpiritus & anima Solis ſeu auri, ſimul & unanimiter juncta in Elixere rubeo; & eſt agens, tanquam mas. Quod formam recipit, eſt duriſſima ſalis terra in vitro contenta; & eſt patiens, tanquam fœmina. Agens, eſt vis cæli, terram imprægnans. Patiens, eſt vis terræ, impreſſionem cæli retinens.

Theoricâ ſic diſpoſitâ, Practicæ fundamenta jam jaceamus: quæ duo ſunt. Quorum prius eſt Elixeris præparatio; poſterius eſt vitri.

Præparatur Elixer tuum rubeum corporale, ſi cum tinctura Martis ſolvatur; quoniam præ cæteris aliorum corporum tincturis eximiam indurandi virtutem poſſidet. Per cujus vim cælicam terra, nempè vitrum, duritie repletur lapidea, & in lapidem convertitur. Et ſic Elixer erit præparatum ad projiciendum ſuper vitrum. Rectè etiam fieri poteſt ſine iſta præparatione cum pulvere ejuſdem Elixeris corporalis ſine iſta ſolutione.

Ad vitri præparationem nihil amplius requiritur, niſi ut efficiatur ex eadem materia, de qua vitrum componitur Venetum.

Cujus compoſitionem ſi ignores, accipe de fractis vitris Venetis, quantum tibi placuerit, illudque pondera, ut perfectè ſcias pondus, ſuper quod Elixer tuum projiciendum eſt. Quo facto, pone vitrum ad liquefaciendum in cruſibulo d. & ibi ſtet, donec perfectè fuerit liquefactum.

Tunc

Tunc accipe tantum Elixeris tui corporalis rubei, quantum sufficiet vitrum liquefactum tingere; & impone in crusibulum super vitrum liquefactum, materiam aliquantulum movendo in igne, cum virga ferrea, & ibi stet posteà unius horæ spacio.

Jam tolle crusibulum è fornace, & funde materiam in aurifabrorum Ingottam, & erit malleabilis (sed portans duritiem vitri) & ad visum lapidea. Qu[illegible]n formam lapidis scindere potes, aut operari cum malleo.

Carbunculus iste, seu Lapis, sive metallum proprietatem habebit carbunculi micando & lucendo super omnes carbunculos naturales; & si tetigerit bufonem, vel araneam, morte morientur: quia ab Elixere tulit virtutem contra omnia venena. Et si ægrotus portaverit lapidem hujus carbunculi, ita ut cordis regionem tangat, cardiacam tollet passionem, & minuet vires ægritudinum.

TABULA, SIVE RAMUS NOVUS ARBORIS PHILOsophicæ, in quo denotâtur compositio cujusdam metalli veteribus incogniti, nempè Electri mineralis & naturalis, & ad ejus imitationem artificialis; & loquitur de campana ex Electro facta, à Trithemio usitata. Nec ineptè dici potest Elixer Elixerum ad imitationem Metalli metallorum.

IN Hispanorum Decadibus scriptum est, quod quoddam minerale, Electrum dictum, erat inventum in India occidentali. De cujus virtute ibi affirmatur, maximum esse antidotum contra omnia venena, atque auro multò nobilius.

Sed utrum inter spiritus, an potiùs inter corpora, seu metalla, aut inter lapides numeretur, meritò dubitandum est.

Nos dicimus, quod potiùs credimus illud fore naturæ partim metallicæ, partim lapideæ, partim mineralis simul conjunctæ, quàm aliquod unum prædictorum. Qua mixtione differt à lapide, medio minerali, & etiam à metallo. Quia autem ex Mercurio, sulphure, & sale terreo mixtis constare nobis videtur; ideò existimandum est, quod mixtam sibi paravit eorum naturam, ut sit semilapis, & semimetallum, & sic eorum omnium, quæ in Archæo terræ nascuntur optimum fore.

Media enim mineralia excedit in fixitate & constantiâ: quia illa longâ liquefactione in fumum, & in nihilum evanescunt, vel in aqua soluuntur, vti salia; sed Electrum tàm in igne, quàm in aqua remanet semper fixum, & constans.

Metalla excedit in digestione, colore, & dignitate. 1. In digestione; quia maioris & perfectioris signo d[illegible] Elec[illegible]s induitur, quàm aliquod aliud metallum. Nam sicut aur[illegible] propter maiorem suam caliditatem, & digestionem perfectiorem est magis flauum, quàm cætera metalla: sic quia Electrum altiorem habet colorem, quam habet aurum, ideò magis est digestum. 2. In colore; quia sicut aurum reliqua metalla excedit in colore; sic Electrum, aurum. Nam auri color flauus est; sed Electri rubeus, qui flauo est altior. Et sicut argentum est alborum metallorum Luna, & aurum rubeorum Sol; sic Electrum est auro, sicut soli Cœlum. 3. In dignitate; quia quantò aurum est dignius argento, tantò Electrum auro.

Lapides excedit in scintillatione, & in virtute. 1. In scintillatione; quia sicut lapides scintillant duritiei gratia: sic Electrum scintillas ostendit permultas, haud duritatis, sed decorationis causa. Et sicut cœlum stellis, sic Electrum scintillis decoratur gloriosis; quia claritatem, & luciditatem omnium metallorum in se habet. Et sicut cœlum omnes stellas, & Planetas continet: sic Electrum, quod est metallorum cœlum, Solem, & Lunam, cæterosque planetas in se continet, aurum scilicet, & argentum, sicut lumina maiora, & reliqua metalla, sicut cæteros planetas, & media mineralia, sicut stellas fixas: 2. In virtute; Nam quanquàm lapides multi proprietates & virtutes habeant eximias, ita vt quidam visum acuant, alij spleni prosint, alij cor lætificent, alij sanguinem sistant, alij abortum prohibeant, alij partum accelerent, alij contra arenulas, renumque calculos valeant, alij venenis resistant; nullus tamen eorum reperitur, qui hæc omnia præstet, vel dira omnia venena tollat, sicut Electrum, super omnia media mineralia, metalla, aut lapides, secundùm trifariam suam coniunctionē, nempè mineralem, metallicam & lapideam.

Quicquid igitur aliis de eo sentire placebit, hoc mihi verisimile videtur, non fore simpliciter metallum, sed naturæ superantis metallum. Nam cùm lapides, media mineralia, & metalla ex sale, sulphure,

& Mercurio generantur, hoc ſuperans Electrum originem ſumpſiſſe videtur à lapidibus, mineralibus, & metallis. A lapidibus ſal, à mineralibus Mercurium, à metallis ſulphur. Quæ tria eius elementa exiſtentia, & in vnum conuerſa per Archæum terræ à maiore virtute & poteſtate naturæ, præaltiorem perfectionis gradum in eo formauerunt, quàm in vllo alio lapide et minerali, vel metallo, veluti, Deo iubente, natura ei ſuper omnia mineralia aſcriberet coronam virtutis, & dignitatis.

Sed vtcunque fiat, dupliciter apud Magicos, & Spagyricos accipitur, nempè naturaliter compoſitum, & artificialiter. Naturale eſt illud, quod in Archæo terræ naturali gignitur: artificiale, quod per artem fit à magiſtris Spagyricis ex imitatione naturæ.

Vnde Paracelſus eius naturam ſatis inſpiciens, & Alchymiæ vtilitatem, volens ex eo componere Elixer, cùm naturale eius corpus habere nequiuerit, in libro Vexationum philoſophorum, & in ſexto Archidoxis Magicæ Electrum artificiale componere docuit, vt indè Elixer conficeret, ſicut in dictis libris latiùs patet.

Quod mihi quidem minimè placet: nam ille ex Electro Elixer docet: ſed ego ex Elixere Electrum doceo. Ille Elixer virtute Electri fieri vult: Ego Electrũ virtute Elixeris fieri volo. Suis igitur eius viam ſubſequentibus illum relinquo. Meis autem mando, vt non ſeipſos in tàm debili, ſed in fortiori principio vel vexent, vel defatigent.

Duo à me vno modo creantur Electra artificialia: quorum primum eſt ſpirituale; alterum corporale. Priùs itaq; loquemur de priori; poſteà de poſteriori.

Electrum ſpirituale.

Poſtquàm igitur per proiectionem Elixer tuum rubeum corporale comparaueris, liquefacito ſimul in vno cruſibulo plumbi, & ſtanni vtriuſque vnciam vnam, & cùm ferè frigeſcere incipiunt, tolle ea ab igne, & infunde argenti in alio cruſibulo fuſi vnciam alteram. Cùm autem hæc tria metalla alba infrigidari incipiunt, accipe argenti viui benè purgati vncias duas, illaſque guttatim impone. Tunc ignem leniter exauge, ita vt non multum argenti viui ab eo fumet. Iam verò in aliis tribus cruſibulis ſeorſim liquefacito ferri, cupri, & auri, ſingulorum vnciam etiam vnam. Quæ tria metalla in promptu habeantur liquefacta, & primò aurum liquefactum impone in illud cruſibulum, vbi tua

bi tua quatuor metalla alba liquefacta ſtant; deindè cuprum, vltimò ferrum. Totam maſſam benè moueto & agitato cum virga ferrea, donec benè miſceantur, & ita in liquefactione ſtent vnius horæ ſpatio. Accipe tunc, quod in cruſibulo liqueſcit, & probè animaduerte, quæ erant liquefactorum pondera, & ſecundùm tui Elixeris bonitatem fac proiectionem ad Medicinam. Et ſic creaſti Electrum ſpirtuale 7. vnciarum ponderis, ex 7. metallis conſtans. Quæ metalla in Medicinam ſic conuerſa, erint Elixer Electri, & Medicina vniverſalis, cũ qua poſteà nè cures, ſuper quod corpus, ſeu metallum eam proiicias. Eſt etiam permaxima vitæ Medicina ad corpus humanum curandum. Nam ſi tres, quatuor, vel omnes morbi microcoſmi ſimul occurrerent, tamen per iſtam Medicinam eſſent curandi.

Si enim huius Medicinæ partem aliquam ſolueris cum ſpiritu vini in balneo, & poſtea in eodem balneo eundem eleuaueris, vt oleum Elixeris, ſeu Medicinæ in fundo relinquatur, ſicut in noſtro libro de Auro, & Argento potab. priùs declaratur, Medicinam vitæ ſummam, & Aurum potab. longè nobiliſſimum habebis.

Nota: ſi ferrum non benè liqueſcet, ſæpè diſſolue tuum Electrum cum tinctura Martis, de qua alibi diximus, diſſoluendo, & coagulando, donec ſufficientem eius quantitatem imbiberit.

Sed ſi Electrum corporale iam conficere cupias, cùm Medicina tua defecerit metalla ampliùs in Medicinam conuertere, tunc pari modo proiice ſuper iuxtà fuſa metalla, & in Electrum conuertentur corporale, & metallicum. De cuius virtute ſicut nihil ſcribere conor; ſic de eius, vel eorum potiùs nequitiâ, qui eo abutuntur, aliquid frigidè tangere volo. Electrum corporale.

Scribit enim Paracelſus Vergilium Hiſpanum Magum, nolam, & Trithemium, campanam de Electro artificiali compoſuiſſe diabolicam, ſuper quã, cùm Spiritus invocare, ſiuè euocare voluiſſent, characterem ſcribebant, cuiusvis cupiebant Spiritus, & ad tertiam campanæ pulſum, eorum voluntatibus obedientes, apparebant, quamdiù cum illis colloqui deſiderabant; & cùm ampliùs noluerunt, characteres abſtergebant, atque ad reuerſum campanæ pulſum abierunt Dæmones.

Qui Deum Omnipot. repudiare vult, & eius cognitionem à Dia-

bolo petere, vel ſcientiam, aut auxilium ab eo quærere, apud Arbucel characterizare diſcat, & cum eo deſcendere ad infernum.

Sed nos in Deum Patrem, & S. Trinitatem confidentes, Magiam naturalem, & licitam, ſeu philoſophiam reconditiorem approbantes; ſupernaturali verò, infami, ac illicitæ prorsùs renunciantes, omnibusque diabolicis cognitionibus, & reprobatis ſiuè ethnicorum, ſiuè cacochriſtianorum artibus, vel modis, doctrinam & ſapientiam ſolummodò inveſtigamus à Diuina Bonitate, & Spiritu eius Sancto, cui ſit omnis honos, & gloria nunc, & in Sempiternum, Amen.

F I N I S.